

TEDENSKESKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto I

v Ljubljani, dne 10 septembra 1926

Stev. 41

Pokrajinska razstava v Ljubljani

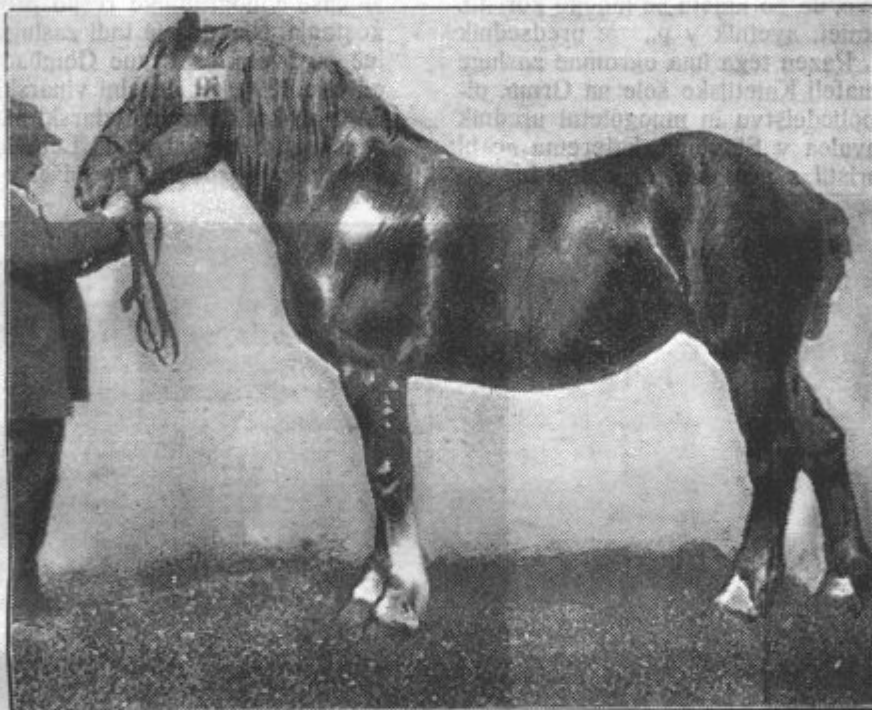
Dočim so postali velesejmi sami kot taki manj privlačni za ljudsko množico, je letošnja velika jesenska prireditev Ljubljance znatno oživela. Za suhoparno trgovino se narod ne briga dosti, pomen ima za trgovce in industrijalce ter za tujce, ki prihite iz daljnih krajev, da si vse to ogledajo in stopijo v trgovske vezi z našimi industrijalci in trgovci. Obratno pa tudi naši domačini dobe vpogled v tujo industrijo, katera nam je gotovo potrebna, ako se hočemo izpopolniti. Jesenska prireditev je pa za vse sloje, posebno tudi za naše deželane, za naše kmetstvo, brez katerega bi taka prireditev sploh uspeli ne mogla.

Na jesenski prireditvi, kjer so razstavili razni sloji svoje produkte, izdelke, prevladuje gotovo kmečki stan in to popolnoma opravičeno, ker baš on tvori največji del našega naroda.

Bodočnost našega kmeta bo najbrž živinoreja in z njo veza na industrijo. To zahteva pač naša lega in naše pokrajinske razmere. Toda to ni tako lahko začeti in urediti, kajti mnogo je neprilik, na katere naleti naš kmet pri živinoreji. Zato je bilo prav pametno, da so na letošnji jesenski razstavi to vpoštevali in razstavili za mlekarstvo, ki je proizvod živinoreje, vse potrebne pripomočke ter kažejo obratovanje slednjih in pa izdelke, ki so nepričakovano uspeli. Ako bomo hodili naprej po začrtani poti, bomo gotovo še napredovali in dosegli to, kar nudijo danes drugi večji narodi in kar jim donša lepe dohodke. Bohinjski sir občudujejo domačini in tujci.

Nad vse privlačna pa je bila konjska razstava, katere se je udeležilo mnogo podeželanov, deloma razstavljalcev, še več pa prijateljev lepih živali.

Razstavljenih je bilo okrog 130 konj raznih pasem, kar kaže, da naše konjerejstvo kljub ne preveč rožnatim razmeram konjerejcev lepim plemenskih konj, lepo napreduje. — Konji so bili razdeljeni v več vrst in sicer po uporabi, starosti in vrsti. — V prvi skupini so bile kobile z žrebci; za toplokrvne je dobil prvo

Liška

Črnka

nagrado podporočnik Joakim Žitnik, drugo graščina Fužine pri Ljubljani, poleg tega pa so prejeli še štirje drugi posestniki diplome in manjše nagrade za lepe toplokrvne žrebetne kobile. Za mrzlokrvne iste vrste je prejel prvo nagrado Alojzij Janžekovič, posestnik iz Šterjancev, drugo pa Anton Hafner iz Žabnice. Pri mrzlokrvnih kobilah, ki so bile res prav lepe, je prejelo še 12 drugih razstavnikov manjše nagrade in diplome.

V drugi skupini, kobile brez žrebet, je prejel prvo darilo in sicer za ameriško dirkačico Marko Makovec iz Lukavcev, drugo kapetan Stojadinović iz Ljubljane za angleško polkrvno in 11 konjerejcev pa manjše nagrade.

Tretja skupina, 4 letne žrebice, res same prekrasne živali. Pri tej skupini je bila priznana ministerijalna diploma in prva nagrada žrebci Jožefa Strojina iz Ostroga, drugo darilo žrebci ge. Marije Lenarčičove iz Bresta, razen tega pa se je priznalo v skupini še 7 nagrad.

V IV. skup. so bile triletnje žrebice in je I. nagrado in ministerijalno diplomu prejela koblica M. Makovca, II. pa Fr. Brumna iz Gor. Krapij. Nadalje je bilo oddanih še 18 manjših nagrad. Peto skupino so tvorile dveletne žrebice, za katere je prejel I. nagrado Fr. Torič iz Franjčkovcev, II. darilo Fran Škerget iz Središča za Liško, ki jo vidimo na gornji sliki, poleg tega pa so oddali še 11 nagrad in dve diplomi. V VI. skupini enoletnih žrebic je bila I. nagrada priznana za lepo žrebico Črnko, ki jo prinašamo na spodnji sliki Fr. Petku iz Samošnov, II. pa Fr. Goloreju iz Vokle. 6. v tej skupini so dali manjše nagrade. — VII. skup. Ocenjeni so bili tudi žrebički in je dobil I. darilo in diplomu za žrebeta kap. Stojanović, II. pa por. Konjovič iz Maribora. Oddalo pa se je v tej skupini še 7

nagrad. V VII. skup. so zbrali gospodarske konje in dali I. darilo in diplomu polk. Antonijeveču, II. M. Dimniku iz Jarš, III. darilo in diplomu podpor. Okornu, IV. darilo pa Franu Sitarju iz Stožic.

Na levi: **Ant. Pevec**, mlekarški instruktor, je uredil razstavo mlekarških in sirsarskih izdelkov na velesejmu, ki priča, kako visoko se je razvila ta dobičkonosna stroka našega kmetijstva z njegovimi sodelovanjem. Njegovemu zavzananju in trudu se moramo v prvi vrsti zahvaliti, da dobimo mlekarško šolo, ki bo edina za celo državo, še letos na Gorenjskem. Dosedanje njegovo

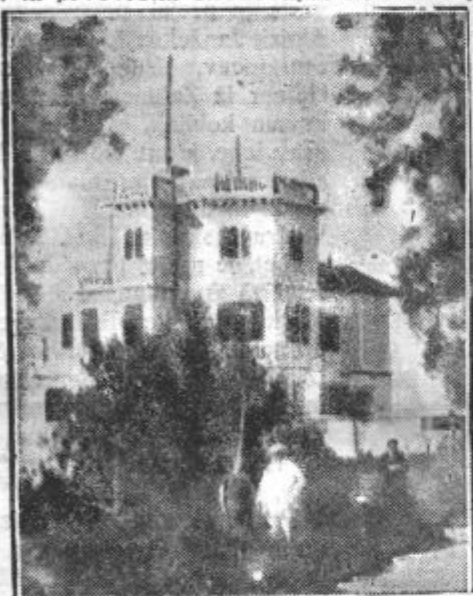

smotreno delovanje nam je jamstvo, da bo kmetu še mnogo koristil. V sredini: **Viljem Rohrmann**, kmet. svetnik v p., je predsednik Kmetijske razstave na velesejmu. Razen tega ima ogromne zasluge za naše kmetijstvo kot bivši ravnatelj Kmetijske šole na Grmu, pisatelj mnogih koristnih knjig o poljedelstvu in mnogoletni urednik »Kmetovalca«. Ni umnega kmetovalca v Sloveniji, kateremu ne bi bili ta prvovrstni strokovnjak koristil s peresom ali z besedo.

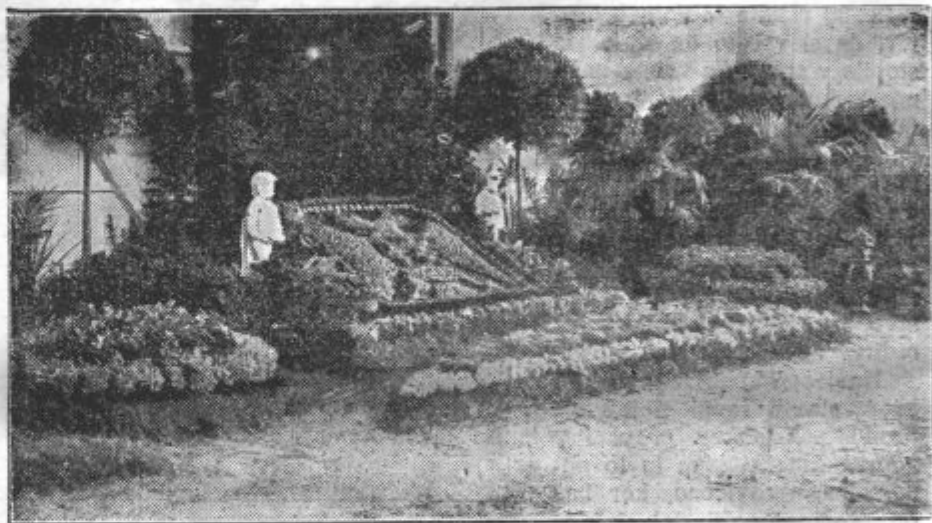
Na desni: **Fr. Gombač**, višji kletarski nadzornik v p., je vodja vinarske razstave na velesejmu. Napisal je več knjig o vinogradništvu in kletarstvu in nebroj poučnih člankov v strok. liste, število njegovih predavanj je pa ogromno. Opravičeno trdimo, da je njegovo delo splošna obnovitev naših že skoro uničenih vinogradov in vpeljava modernega kletarstva, ki

je naše vinogradnike rešilo propada in mnogim pomagalo do blagostanja. Njegova je tudi zasluga, da dobrota našega vina slovi daleč po svetu. — **Franc Gombač** je deloval zlasti na Kranjskem že od leta 1894 kot deželni vinarski in sadjarski komisar, od leta 1908 dalje pa kot državni kletarski nadzornik in kot šef kmetijskega pododseka pri deželni vladi. Letošnje leto je zaslužni delavec na polju kmečkega gospodarstva odšel v pokoj, kjer pa je še vedno delaven.

Vila v Kaštel Kambelovcu v Dalmaciji, kjer je naš prestolonaslednik Peter na letovišču, da se navžije morskega zraka.

Prekrasna slika z vrtnarske razstave

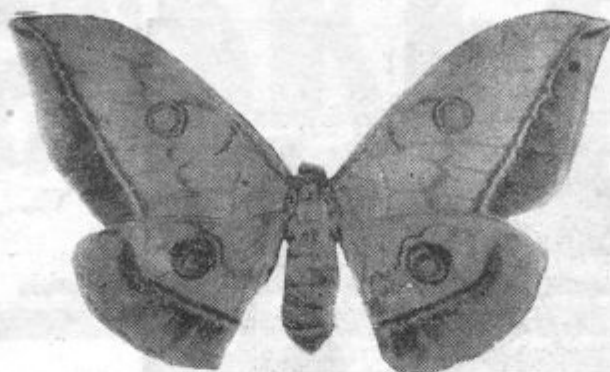
Inženjer **Vladimir Anžlovar** in tehnik **Maks Strenar** pred savskim mostom v Beogradu, kamor sta s svojim malim čolničkom, ki sta ga zgradila sama iz lesenega ogrodja in jadvovine, priveslala iz Ljubljane po Ljubljanci, potem pa po najnevarnejših curkih Save mimo Zagorja in Trbovelj skozi vso Hrvatsko, Slavonijo in Srem do njenega izliva v Donavo pri Beogradu.

Franc Dolenc, znani veletrgovec z lesom iz Škofje Loke in dobrotnik sokolskih društev, s 7 kg težko in 96 cm dolgo v Selščici pod Ljubnikom vjeto postrvijo. Ta velikan-ska postrv je križanka postrvi velike vrste, ki živi v Soči, z našo domačo potočno postrvijo. Ker ta velika in požrešna roparica požre vse male ribe, napravi seveda veliko škodo.

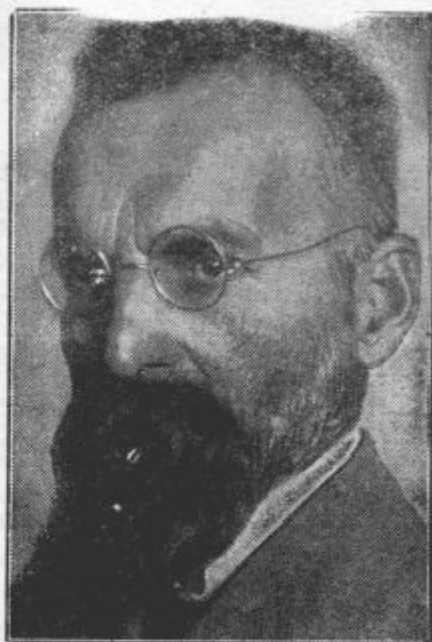

Slikar Ferdo Vesel, lastnik gradiča Grumlof pri Radohovi vasi na Dolenjskem, slika posebno prizore iz življenja na kmetih tako dobro, da njegovo ime pozna tudi tuji svet.

Jamamaj (dve tretjini naravne velikosti) se imenuje zgoraj naslikani metulj, ki živi na Kijaškem. Pred 60 leti so ga prinesli radi sviloreje na Dolenjsko v okolico Novega mesta. Sviloreja je sicer propadla, a metulj se je privadil našega podnebja in se razširil po celi Dolenjski čez Ljubljano in so ga našli že celo v gozdovih pri Medvodah. Ker se morebiti naše ljudstvo zopet začne pečati z dobičkanosno rejo sviloprejk, bo morebiti ta veliki nočni metulj rumene barve z rdečimi robovi in srebrnimi očmi igral še veliko vlogo v narodnem gospodarstvu.

Slikar Matija Jama je na velesejmu razstavil več prekrasnih slik iz Ljubljane in okolice Bleda. Obiskovalci slik ne občudujejo samo, temveč so jih tudi že več pokupili.

Studentovski semenj v Ljubljani, kjer dijaki v začetku šolskega leta prodajajo in kupujejo stare šolske knjige. Večji del skupička seveda neso branjevkam za sadje in sladkarije, če je na kupčija dobra pa v kino.

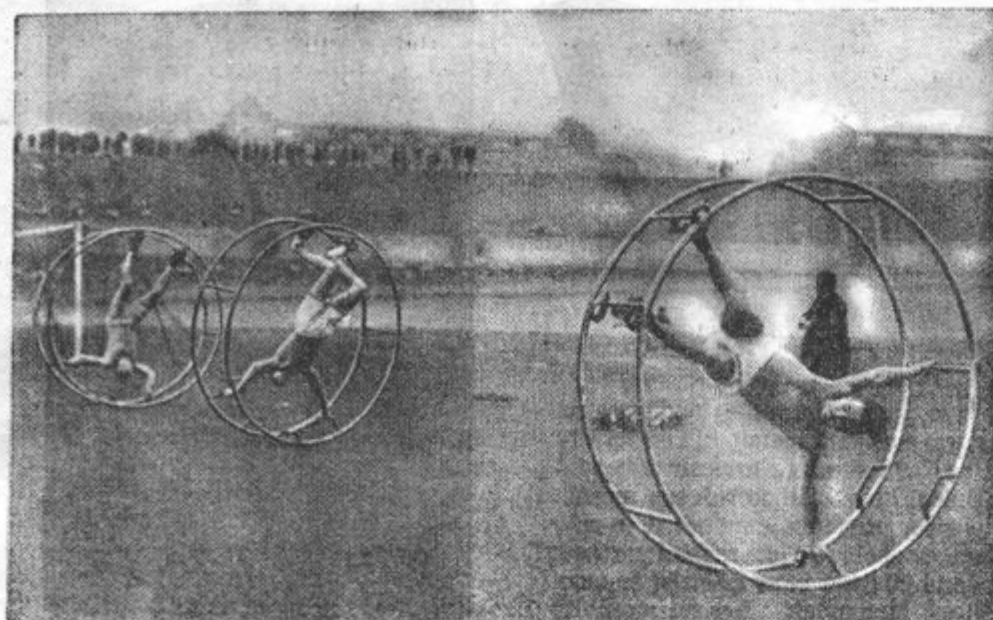
Apolon (dve tretjini naravne velikosti) ima svoje ime po grškem bogu solca in lepote. Ta prekrasni metulj bele barve s črnimi in rdečimi očmi živi po naših planinah. Treba ga je varovati, da ga ne zatro.

Na desni:
130 kil težki divji merjasec, ki ga je v okolici Jurkloštra pri Laškem ustrelil visokošolec Vlado Šmid v družbi lovca Zorka. Ker so se divje svinje zadnja leta močno razmnožile in povzročajo v tamkajšnji okolici prav občutno škodo na polju, naj se lovci resno lotijo zasledovanja te škodljive divjačine.

Na levi:
Na sliki vidimo **Stepana Radića**, zadnji čas tudi predsednika bivših samostojnežev, Prepeluhovih republikancev in šušterčijancev, kako na morskem obrežju tuhta, kaj bi svojim kmetom dobrega — obljubil. Kakor vidimo na sliki, njemu ni slabo, kako je njim, pa sami izkušajo.

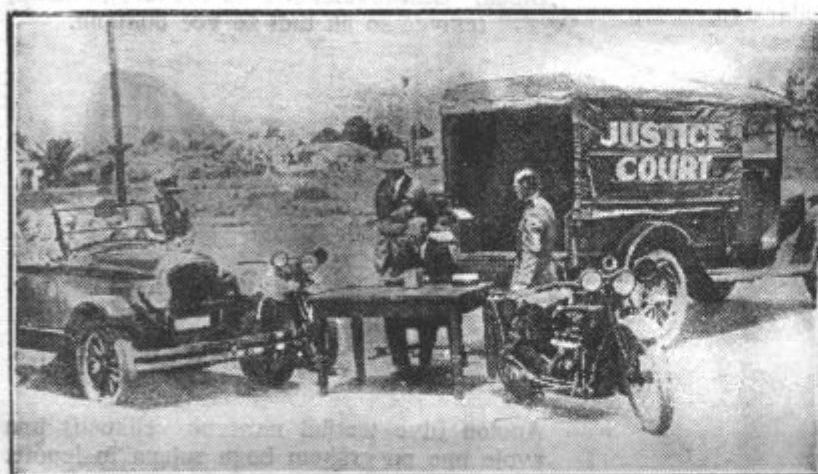

Novovrstni šport, ki so ga začeli gojiti na visoki šoli za telesno vzgojo v Berlinu, znajo ga pa naši gibčni otroci brez obročev in brez visoke šole.

Vierkötter, znameniti nemški plavač, je prekosil pri plavanju čez Rokavski kanal obe ženski, ker ga je preplaval v 12 urah.

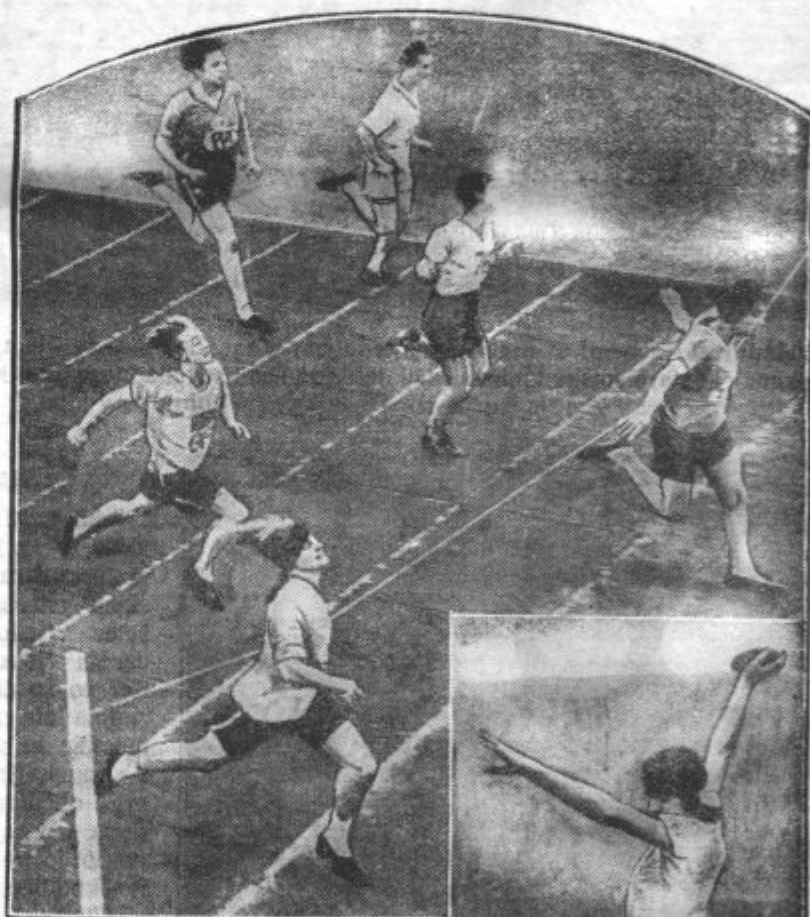

Na levi:

Sodnija v avtomobilu je v Ameriki vpeljana radi mnogih avtomobilskih nesreč, da neprevidne avtomobiliste kaznuje kar na cesti.

Gospa Corson iz Amerike je nekaj dni za Jerico Ederle, katero smo pred kratkim imeli naslikano, preplavala 40 km široki Rokavski kanal med Francijo in Anglijo. Plavala je samo za to, da dobi 25.000 dolarjev (1.400.000 dinarjev), t. j. eno četrtno stave, ki jo je dobil neki njen prijatelj, ki je stavil nanjo, in s tem pomaga svojima otročičema.

Na sliki vidimo dva prizora z velikega zleta ženskih telovadnih društev v Goeteborgu na Švedskem. Na zgornji sliki vidimo ženske tekmovali v teku, spodaj pa neko Poljakinjo, ki je vrgla kroglo skoro 20 m daleč. Na Švedskem se, kakor pri nas šele zadnje čase, že dolgo tudi kmečko ljudstvo peča s telovadbo in zato spada med najbolj zdrave in trdne nade.

